

sætte lovforslaget, indtil man fik en lov om dagbladene på plads. Men der er også andre måder, hvorpå man kunne sikre en parallelitet, f.eks. ved at aftale, hvad det var for nogle grundelementer, der skulle indgå i lovforslaget og være parallelle med det, der kommer til at gælde for dagbladene. Det synes jeg i hvert fald kunne være en vigtig ting at få på plads.

Kl. 16.20

Det andet er kriterierne for at give støtte. Man har ud fra en umiddelbar betragtning – og det er sikkert kun en umiddelbar betragtning, som ikke har hold i virkeligheden – lagt sig fast på nogle lidt tilfældige ting. Hvorfor er det f.eks. lige 37 gange om året, publikationen skal udkomme, og ikke 36 eller 40? Og har man tænkt over, hvilke konkrete publikationer man rammer eller ikke rammer? Det synes jeg nok er noget vi godt kan bruge lidt energi på i udvalgsarbejdet, hvis der vel at mærke kan laves noget om, for ellers er der jo ingen grund til at sætte gang i den store papirmølle.

Der er også et spørgsmål om rammerne, nemlig beskrivelsen af, hvad der er dagbladslignende. Det skal have en bred kreds af læsere, og så er der nogle flere ord, men umiddelbart virker det altså, som om det kunne give anledning til, at nogle skal udøve en eller anden form for smagsdommeri, og det skal man måske nok bestrebe sig for at undgå.

Det sidste er beskrivelsen af, hvad der er aktuelt nyhedsstof. Her synes jeg måske også, at beskrivelsen i virkeligheden er for snæver til at være acceptabel.

Alt dette kan vi jo snakke om i udvalget, og så kunne det måske ende med, at Enhedslisten kunne stemme for et lovforslag, som ikke er perfekt, men hvor vi dog har følt, at vi har været med til at gennemføre en proces, som har givet et fornuftigt resultat. Men hvis det er sådan – det kan ministeren jo svare på – at det er enten forslaget her eller ingenting, vil vi selvfølgelig forholde os til det, og så er det nok tvivlsomt, om vi vil stemme for i sidste omgang. Men jeg vil sige, at det faktisk ville være lidt kedeligt for os, for vi vil meget gerne være med til at bære et lovforslag igennem, når det har et så udmærket og fortræffeligt formål.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Først vil jeg gerne takke for den spændende debat, som lovforslaget har givet anledning til.

Forslaget er jo – kan man sige – en opfølgning på debatten ved forespørgsel nr. F 17 den 31. maj

2005 om udvikling af pressestøtten. I forbindelse med den debat lancerede regeringen et forslag om støtte til dagbladslignende publikationer som eksempelvis Weekendavisen, Politiken Weekly, Newsweek og Notat. I mellemtiden har vi ventet på, at udvalget under Finansministeriet om tilskud til befordring af dagblade skulle afrapportere, så vi havde et seriøst grundlag for en samlet drøftelse af fremtidige støtteordninger på hele dagbladsområdet.

I den forbindelse har der været en del debat om, hvorfor det lovforslag om dagbladslignende publikationer, som vi behandler i dag, og et kommende lovforslag om befordringsstøtte til egentlige dagblade ikke fremsættes og behandles samtidig. Det er der rent faktisk en ret god grund til. Regeringen tilkendegav som nævnt allerede i foråret, at den nuværende støtteordning for momsfrigtage uge- og månedblade ville blive ændret. Ændringen skal sikre, at der ikke kan rejses tvivl om, at bladtilskudsordningen ikke strider mod statsstøttereglerne og skal ses i lyset af en række statsstøttesager, som for øjeblikket verserer i EU-Kommissionen.

Ændringen skulle være trådt i kraft den 1. august i år, men dette tidspunkt blev først udsat til den 1. november og senere endeligt til den 1. januar 2006. Udsættelserne var nødvendige, fordi rapporten fra Finansministeriets udvalg, som jeg nævnte før, endnu ikke var færdig, og det derfor ikke var muligt at skabe den ønskede sammenhæng mellem planlagte støtteordninger på henholdsvis dagbladsområdet og området for dagbladslignende publikationer. Når det i den forbindelse er magtpåliggende for regeringen, at der ikke bør ske en yderligere forlængelse af den nuværende støtteordning for momsfrigtage uge- og månedblade, er det ganske enkelt, fordi en ansvarlig regering jo ikke kan sidde overhørig, at der er rejst spørgsmål om ordningens konkurrenceforvridende karakter.

Med Finansministeriets rapport, som blev færdiggjort for omkring en måned siden, fik vi etableret grundlaget for at fjerne kritikken gennem den omlægning, som lovforslaget lægger op til, og det er altså på den baggrund, regeringen nu foreslår en ny støtteordning til dagbladslignende publikationer, mens det bebudede lovforslag om fremtidens støtteordning til dagblade venter til foråret. Men jeg vil gerne understrege, at selv om processen i en ideel situation måske kunne have set lidt anderledes ud, er der i regeringens øjne ingen tvivl om, at indholdet af den foreslåede ordning både indebærer en betydelig